

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 26ης Ιανουαρίου 2000

«Υπάλληλοι - Προαγωγή - Θέση βαθμού Α 2 - Προσφυγή ακυρώσεως»

Στην υπόθεση T-86/98,

Δημήτριος Γκουλούσης, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από την Ελένη Μεταξάκη και τον Παναγιώτη Γιαταγαντζίδη, δικηγόρους Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Catherine Thill-Kamitaki, 4, rue de l'Avenir,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Gianluigi Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, και Julian Currall, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τον Παρασκευά Ανέστη, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί διορισμού του Antonio Caeiro ως κυρίου νομικού συμβούλου της Επιτροπής, της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση αυτή, καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rotocki, πρόεδρο, J. Pikkung και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: A. Maiz, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 16ης Σεπτεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Από τις 16 Ιανουαρίου 1983, ο προσφεύγων είναι νομικός σύμβουλος βαθμού A 3 στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής.
- 2 Στις 12 Ιουνίου 1997, η Επιτροπή εξέδωσε την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/105/97 για την πλήρωση θέσεως κυρίου νομικού συμβούλου, βαθμού A 2, στη Νομική Υπηρεσία (στο εξής: κενή θέση). Η προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων για τη θέση αυτή έληγε στις 26 Ιουνίου 1997.
- 3 Η ανακοίνωση κενής θέσεως καθόριζε ως εξής τα προσόντα του αναζητουμένου υποψηφίου:

«Κύριος νομικός σύμβουλος, ο οποίος, υπό την εποπτεία του γενικού διευθυντή, καλείται ιδίως να παρέχει συμβουλές προς την Επιτροπή και τις υπηρεσίες της όσον αφορά νομικά ζητήματα σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και τις εθνικές νομοθεσίες· να εκπροσωπεί την Επιτροπή, υπό την ιδιότητα του πληρεξουσίου, σε σημαντικές υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου· να εκπροσωπεί την Επιτροπή σε επιτροπές και

ομάδες εργασίας· να συντονίζει τις δραστηριότητες ομάδας νομικών ή να είναι υπεύθυνος ενός τομέα στα πλαίσια ομάδας. Γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου πιστοποιούμενες με πτυχίο νομικής. Πρόσθετη νομική κατάρτιση πιστοποιούμενη με μεταπτυχιακό δίπλωμα ή ισοδύναμο τίτλο και τουλάχιστον διετής πρακτική νομική πείρα. Ειδικευμένες νομικές θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις, ιδίως στους τομείς του δικαίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Μακρά πείρα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίων.»

- 4 Για τη θέση αυτή υπέβαλαν υποψηφιότητα δέκα άτομα, μεταξύ των οποίων και ο προσφεύγων.

- 5 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 28ης Ιουλίου 1997, ο γραμματέας της συμβουλευτικής επιτροπής για τους διορισμούς (στο εξής: ΣΕΔ) γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα τα εξής:

«Η [ΣΕΔ], κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιουλίου 1997, εξέτασε τα προσόντα που απαιτούνται για τον διορισμό στη θέση αυτή· στη συνέχεια, εξέτασε όλες τις υποψηφιότητες και προέβη σε ακρόαση του J.-L. Dewost, γενικού διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας.

Περατώνοντας τις εργασίες της, και χωρίς να προδικάζει τις τελικές αποφάσεις της ΑΔΑ [αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής] σχετικά με την πλήρωση της εν λόγω θέσεως, η συμβουλευτική επιτροπή διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη:

- όσον αφορά τις υποβληθείσες υποψηφιότητες και κατόπιν της εξετάσεώς τους, η υποψηφιότητά σας δεν θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας προκήρυξης.»

- 6 Κατά την 1350ή συνεδρίασή του, της 30ής Ιουλίου 1997, το σώμα των επιτρόπων, υπό την ιδιότητα της ΑΔΑ, διόρισε στην κενή θέση τον Antonio Caeiro, νομικό σύμβουλο βαθμού Α 3, πορτογαλικής ιθαγένειας.

- 7 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Σεπτεμβρίου 1997, η ΑΔΑ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι δεν είχε δεχθεί την υποψηφιότητά του για την προς πλήρωση θέση.
- 8 Στις 28 Οκτωβρίου 1997, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση, διατυπωμένη στην ελληνική γλώσσα, κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί διορισμού του Α. Σαείγο στην κενή θέση, καθώς και κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της δικής του υποψηφιότητας για τη θέση αυτή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).
- 9 Καμία απάντηση δεν δόθηκε στη διοικητική αυτή ένσταση εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ. Ωστόσο, στις αρχές Ιουλίου 1998, η Επιτροπή απάντησε στον προσφεύγοντα. Η απάντηση αυτή ήταν επίσης διατυπωμένη στην ελληνική γλώσσα.

Διαδικασία

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Μαΐου 1998, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 11 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Εξάλλου, διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει τον πλήρη διοικητικό φάκελο της πληρώσεως της κενής θέσεως και της έθεσε γραπτή ερώτηση. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στις αιτήσεις αυτές εντός της προθεσμίας που έταξε το Πρωτοδικείο.
- 12 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά την οποία οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, διεξήχθη στις 16 Σεπτεμβρίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1997 περί διορισμού του Antonio Casero στη θέση κυρίου νομικού συμβούλου·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της δικής του υποψηφιότητας για τη θέση αυτή·
- να ακυρώσει τη σωτηρή απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

14 Εξάλλου, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να λάβει τα ακόλουθα μέτρα:

- να εξετάσει ως μάρτυρες τους νομικούς συμβούλους και τον γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας·
- να διατάξει την καθής να χορηγήσει στον προσφεύγοντα αντίγραφα όλων των εγγράφων των σχετιζομένων με τη διαδικασία εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, και ειδικότερα των πρακτικών των συσκέψεων των αρμοδίων οργάνων, καθώς και κάθε άλλου εγγράφου του οποίου την ύπαρξη αγνοεί ενδεχομένως ο προσφεύγων λόγω της αδιαφάνειας της διαδικασίας εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, καθώς και να χορηγήσει στον προσφεύγοντα αντίγραφα των εγγράφων από τα οποία προκύπτουν τα στοιχεία που έλαβε υπόψη η ΑΔΑ όσον αφορά την υπηρεσιακή επάρκεια του Α. Casero.

15 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να αποφασίσει σύμφωνα με τον νόμο για τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Ο προσφεύγων επικαλείται επτά λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως συνίσταται στην έλλειψη αρμοδιότητας του εκδότη της προσβαλλομένης αποφάσεως διορισμού, ο δεύτερος σε παράβαση των άρθρων 27, τρίτο εδάφιο, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ο τρίτος σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ο τέταρτος σε τυπική πλημμέλεια αφορώσα την κοινοποίηση της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, ο πέμπτος συνίσταται σε πλημμέλεια κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, ο έκτος σε παραβίαση της αρχής της διαφάνειας των αποφάσεων και, τέλος, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως στην έλλειψη αιτιολογίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην έλλειψη αρμοδιότητας του εκδότη της προσβαλλομένης αποφάσεως διορισμού

- Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η απόφαση περί διορισμού του A. Caeiro στην κενή θέση είναι παράνομη, καθόσον ο εκδότης της αποφάσεως αυτής ήταν αναρμόδιος να την εκδώσει. Η απόφαση δεν ελήφθη από το ίδιο το σώμα των επιτρόπων, ενεργήσαν υπό την ιδιότητα της ΑΔΑ, αλλά, πριν από την 1350ή συνεδρίαση του σώματος αυτού στις 30 Ιουλίου 1997, από άλλο όργανο, του οποίου την ταυτότητα αγνοεί ο προσφεύγων. Συγκεκριμένα, είναι αδύνατον το σώμα των επιτρόπων, κατά την εν λόγω 1350ή συνεδριάσή του, να αποφάσισε το ίδιο, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των υποψηφίων, για τον υποψήφιο που έπρεπε να επιλεγεί για την κενή θέση. Αφενός, η συνεδρίαση αυτή διήρκεσε μόνο πέντε ώρες και, αφετέρου, στην ημερήσια διάταξη υπήρχαν θέματα πολύ σημαντικότερα.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 18 Σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΚΥΚ, η προαγωγή κατά βαθμό παρέχεται με απόφαση της ΑΔΑ.
- 19 Κατά το άρθρο 2 του ΚΥΚ, κάθε όργανο καθορίζει τις αρχές οι οποίες ασκούν εντός αυτού τις εξουσίες που ανήκουν σύμφωνα με τον ΚΥΚ στην ΑΔΑ.

- 20 Κατ' εφαρμογήν της τελευταίας αυτής διατάξεως, η Επιτροπή έχει προβλέψει, σε έγγραφο επιγραφόμενο «Άσκηση των εξουσιών που ανατίθενται από τον ΚΥΚ στην ΑΔΑ και από το ΚΛΠ στην ΑΑΣΣΠ», ότι οι εξουσίες της ΑΔΑ για τις θέσεις βαθμού Α 1 και Α 2 ασκούνται από την ίδια την Επιτροπή, δηλαδή από το σώμα των επιτρόπων.
- 21 Εν προκειμένω, εφόσον η κενή θέση ήταν θέση βαθμού Α 2, η απόφαση περί διορισμού του Α. Caeiro στη θέση αυτή έπρεπε να ληφθεί από το σώμα των επιτρόπων.
- 22 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι στις 30 Ιουλίου 1997 το σώμα των επιτρόπων πραγματοποίησε την 1350ή συνεδρίασή του. Στα πρακτικά (πρώτο μέρος) της συνεδριάσεως αυτής αναφέρονται τα εξής:
- «Η Επιτροπή, κατόπιν προτάσεως του κ. Liikanen, με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου, αποφασίζει να πληρώσει τη θέση κυρίου συμβούλου, βαθμού Α/2, στη νομική υπηρεσία, διορίζοντας τον κ. Caeiro.
- Κατά συνέπεια, ο κ. Caeiro προάγεται στον βαθμό Α/2 και μετατίθεται στη θέση αυτή από 1ης Αυγούστου 1997.»
- 23 Από τα πρακτικά αυτά συνάγεται ότι η απόφαση περί διορισμού του Α. Caeiro στην κενή θέση ελήφθη από την αρμόδια αρχή, ήτοι από το σώμα των επιτρόπων.
- 24 Υποστηρίζοντας, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να επικυρώσει τυπικώς μια ήδη ληφθείσα απόφαση, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε στοιχεία αποδεικνύοντα την άποψή του, ειδικότερα δε δεν ανέφερε ποια αρχή, άλλη από το σώμα των επιτρόπων, ήταν αυτή που έλαβε στην πραγματικότητα την επίδικη απόφαση. Πράγματι, ο προσφεύγων περιορίστηκε να ισχυρισθεί ότι η εν λόγω απόφαση «ελήφθη από όργανο [άλλο από το σώμα των επιτρόπων] του οποίου την ταυτότητα αγνοεί».

25 Εξάλλου, στο μέτρο που ο προσφεύγων προσάπτει στην καθής ότι η απόφαση διορισμού προετοιμάστηκε από τη ΣΕΔ και τα ιδιαίτερα γραφεία των επιτρόπων, για να εγκριθεί στη συνέχεια από το σώμα των επιτρόπων χωρίς να διεξαχθεί στο επίπεδο αυτό λεπτομερής συζήτηση όσον αφορά τα προσόντα των διαφόρων υποψηφίων, παρατηρείται ότι οι περιστάσεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως πλημμέλεια θίγουσα το κύρος της διαδικασίας διορισμού που ακολουθήθηκε εν προκειμένω.

26 Πράγματι, αν απαιτείτο από τους επιτρόπους να κάνουν συστηματικά χρήση, σε όλες τις διαδικασίες διορισμού υπαλλήλων στον βαθμό Α 2, του δικαιώματος λεπτομερούς εξέτασης και συζητήσεως, δεν θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την ελάφρυνση του φόρτου εργασίας την οποία τους προσφέρει η ισχύουσα οργάνωση της προπαρασκευής των συνεδριάσεών τους από τα ιδιαίτερα γραφεία τους. Αυτή η οργάνωση της εργασίας τους αποτελεί παλαιά διαδικαστική πρακτική, βασισμένη στο πρόδηλο συμφέρον της εκ των προτέρων επιτεύξεως ενός προσωρινού consensus μεταξύ των διαφόρων γραφείων, το οποίο δεν επηρεάζει τη νομιμότητα των τελικών αποφάσεων που λαμβάνει ενδεχομένως το σώμα των επιτρόπων ούτε θίγει την ελευθερία του σώματος αυτού προς λήψη των αποφάσεων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, Τ-112/96 και Τ-115/96, Séché κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 56).

27 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που συνίστανται, αντιστοίχως, στην παράβαση των άρθρων 27, τρίτο εδάφιο, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

-Επιχειρήματα των διαδίκων

28 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση περί διορισμού του Α. Σαείγο στην κενή θέση ελήφθη κατά παράβαση των άρθρων 27, τρίτο εδάφιο, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

- 29 Θεωρεί ότι από τις δηλώσεις που, όπως ισχυρίζεται, έγιναν κατά τη διάρκεια της συσκέψεως της 23ης Ιουνίου 1997 προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε, ήδη κατά την ημερομηνία εκείνη, προαποφασίσει να προαγάγει τον A. Caeiro στην κενή θέση, λόγω της πορτογαλικής του ιθαγένειας, προτού καν λήξει η προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων και χωρίς να προβεί προηγουμένως σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων.
- 30 Ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι, κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως, οι νομικοί σύμβουλοι βαθμού A 3 κλήθηκαν από την M.-J. Jopczy, εκπρόσωπο των υπαλλήλων βαθμού A 3 στην «ομάδα διαφάνειας» της Νομικής Υπηρεσίας, να συμμετάσχουν σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου 1997. Κατά τη σύσκεψη αυτή, η προεδρεύουσα M.-J. Jopczy ανακοίνωσε ότι ο A. Caeiro επρόκειτο να προαχθεί στην κενή θέση. Ο A. Caeiro, κληθείς να επιβεβαιώσει την πληροφορία αυτή, δήλωσε τότε, παρουσία των λοιπών ένδεκα νομικών συμβούλων, μεταξύ των οποίων και ο προσφεύγων, ότι επρόκειτο να προαχθεί στη θέση κυρίου νομικού συμβούλου, καθόσον η Πορτογαλική Κυβέρνηση είχε ζητήσει από την Επιτροπή να πληρώσει την κενή θέση με προαγωγή ενός Πορτογάλου, αυτός δε ήταν ο μόνος προαγώγιμος για τη θέση αυτή Πορτογάλος.
- 31 Στη συνέχεια, ο προσφεύγων, για την περίπτωση που το Πρωτοδικείο θα έκρινε ότι η Επιτροπή δεν αποφάσισε άνευ άλλου τινός την προαγωγή του A. Caeiro στην κενή θέση αλλά, αντίθετως, αποφάσισε να προαγάγει τον A. Caeiro κατόπιν συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υποψηφίων, υποστηρίζει επικουρικώς ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τις επαγγελματικές ικανότητες του A. Caeiro σε σχέση προς τις δικές του. Συγκεκριμένα, κατά τον προσφεύγοντα, ο A. Caeiro έχει καταφανώς ήσσονα των δικών του προσόντα. Κατά συνέπεια, ο διορισμός του στην κενή θέση ήταν αντίθετος προς το συμφέρον της υπηρεσίας.
- 32 Ο προσφεύγων αναγνωρίζει ότι υφίσταται μια πολύ μικρή διαφορά υπέρ του A. Caeiro αν ληφθούν υπόψη μόνον οι εκθέσεις βαθμολογίας. Ωστόσο, παρατηρεί ότι κατά την ανακοίνωση κενής θέσεως απαιτείτο σαφώς να ληφθούν υπόψη και άλλα στοιχεία, όπως η συνολική κοινοτική νομική πείρα, καθώς και η πείρα όσον αφορά την παράσταση ενώπιον δικαστηρίων.

33 Συναφώς, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι ο Α. Caeiro ανέλαβε καθήκοντα στη Νομική Υπηρεσία τέσσερα έτη μετά από αυτόν και, επομένως, διαθέτει μικρότερη νομική πείρα στο κοινοτικό δίκαιο. Εξάλλου, καθ' όλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο υπηρέτησε ως νομικός σύμβουλος από το 1987 έως το 1997, ο Α. Caeiro ασχολήθηκε με υποθέσεις ενός μόνου τομέα, ενώ ο προσφεύγων ασχολήθηκε με θέματα τριών διαφορετικών τομέων. Επιπλέον, ο Α. Caeiro, κατά τον χρόνο του διορισμού του στη Νομική Υπηρεσία, διέθετε μικρότερη συνολική νομική πείρα από εκείνη του προσφεύγοντος, ο οποίος μπορεί να επικαλεστεί, μεταξύ άλλων, δεκαπενταετή περίπου άσκηση δικαστικών καθηκόντων προ του διορισμού του στην εν λόγω υπηρεσία. Πάντως, το σημείο στο οποίο υφίσταται μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ του Α. Caeiro και του προσφεύγοντος, και ως προς το οποίο η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, είναι η πείρα όσον αφορά την παράσταση ενώπιον δικαστηρίων. Συγκεκριμένα, ο Α. Caeiro έχει χειρισθεί μόνο 34 υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, ενώ ο προσφεύγων έχει χειρισθεί περίπου 200, ήτοι πενταπλάσιο αριθμό υποθέσεων.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί η αιτίαση του προσφεύγοντος ότι η Επιτροπή είχε προαποφασίσει να διορίσει τον Α. Caeiro στην κενή θέση, προτού ακόμα λήξει η προθεσμία για την κατάθεση των υποψηφιοτήτων και χωρίς να προβεί προηγουμένως σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του ΚΥΚ.

35 Η διάταξη αυτή προβλέπει τα ακόλουθα:

«Η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς.»

36 Σχετικά με τις δηλώσεις στις οποίες στηρίζεται ο προσφεύγων για να αποδείξει την παράβαση της διατάξεως αυτής (βλ. ανωτέρω σκέψεις 29 και 30), το Πρωτοδικείο έθεσε στην Επιτροπή γραπτή ερώτηση (βλ. ανωτέρω σκέψη 11). Με την ερώτηση αυτή, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή να περιγράψει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο διόρισε στην κενή θέση τον Α. Caeiro. Ειδικότερα, της ζήτησε

να διευκρινίσει ποιες ήταν οι πηγές της πληροφορίας σχετικά με την προαγωγή του A. Caeiro, την οποία η M.-J. Jopczy ανακοίνωσε κατά την εν λόγω σύσκεψη της 23ης Ιουνίου 1997.

37 Με έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1997, η Επιτροπή απάντησε τα εξής:

«Η κα Jopczy μίλησε στην εν λόγω σύσκεψη με την ιδιότητά της ως εκπροσώπου των υπαλλήλων βαθμού A 3 της Νομικής Υπηρεσίας στην ομάδα διαφάνειας. Μόνη πηγή πληροφόρησής της ήταν ο ίδιος ο κος Caeiro. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι αυτός βεβαίως δεν το ανακοίνωσε στην συνάδελφό του κα Jopczy σαν απόφαση την οποία η Επιτροπή θα έπαιρνε, αντίθετα με ό,τι θα μπορούσε κανείς να συμπεράνει διαβάζοντας όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων. Σύμφωνα με την κα Jopczy περιορίστηκε να σημειώσει ότι πίστευε ότι η Πορτογαλική Κυβέρνηση θα έβλεπε θετικά τον διορισμό Πορτογάλου υπηκόου στην εν λόγω θέση. Ο προσφεύγων φαίνεται να προχώρησε σε αυθαίρετη διεύρυνση των ενδείξεων για να καταλήξει στην ύπαρξη ειλημμένης απόφασης, κάτι το οποίο όμως, όπως ειπώθηκε, δεν δικαιολογεί, κατά την κα Jopczy, τέτοια ερμηνεία.»

38 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ενόψει της απαντήσεως της Επιτροπής, όπως αυτή διευκρινίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και ελλείψει αντιθέτων αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του προσφεύγοντος, δεν μπορεί να συναχθεί ότι στις 23 Ιουνίου 1997, δηλαδή την ημερομηνία της συσκέψεως της ομάδας διαφάνειας των υπαλλήλων βαθμού A 3 της Νομικής Υπηρεσίας, είχε ήδη ληφθεί η απόφαση περί διορισμού του A. Caeiro στην κενή θέση.

39 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η δήλωση του A. Caeiro αποτελούσε απλώς πρόγνωση. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται και από την εξήγηση της M.-J. Jopczy που αναφέρει η Επιτροπή στην ως άνω απάντησή της και σύμφωνα με την οποία ο A. Caeiro ουδόλως ανακοίνωσε ότι «επρόκειτο να προαχθεί στη θέση κυρίου νομικού συμβούλου», όπως διατείνεται ο προσφεύγων, αλλά «περιορίστηκε να σημειώσει ότι πίστευε ότι η Πορτογαλική Κυβέρνηση θα έβλεπε θετικά τον διορισμό Πορτογάλου υπηκόου στην εν λόγω θέση».

- 40 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ο ισχυρισμός περί υπάρξεως εκ των προτέρων ειλημμένης αποφάσεως δεν είναι εύλογος, καθόσον - όπως εξήγησε η Επιτροπή χωρίς να αντικρουσθεί ως προς το σημείο αυτό από τον προσφεύγοντα - η μόνη πηγή πληροφοριών ήταν ο Α. Caeiro, ήτοι, ακριβώς, ο υπάλληλος του οποίου, κατά τον προσφεύγοντα, ο διορισμός στην κενή θέση είχε προαποφασιστεί.
- 41 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως εξήγησε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση χωρίς να αντικρουσθεί από τον προσφεύγοντα, η λεγόμενη ομάδα διαφάνειας συνίσταται σε σύσκεψη εντός της Νομικής Υπηρεσίας, ανυπερθέτως άτυπου χαρακτήρα, και ότι η ομάδα αυτή, μη έχουσα καμία εξουσία λήψεως αποφάσεως, δεν ασκεί επιρροή, ούτε καν κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, στις αποφάσεις τις οποίες το σώμα των επιτρόπων λαμβάνει υπό την ιδιότητα της ΑΔΑ.
- 42 Πρέπει, επομένως, να συναχθεί ότι, κατά τη σύσκεψη της 23ης Ιουνίου 1997, διατυπώθηκαν απλώς προγνώσεις σχετικά με τον υποψήφιο που θα διοριζόταν στην κενή θέση. Όμως, η διατύπωση τέτοιων προγνώσεων σχετικά με τον διορισμό ή την προαγωγή υπαλλήλου - έστω και αν στη συνέχεια αποδειχθούν ακριβείς - ουδόλως αποδεικνύει ότι ο υπάλληλος αυτός έχει επιλεγεί εκ των προτέρων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1995, Τ-496/93, Αλλο κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-405, σκέψη 48).
- 43 Συνεπώς, δεν αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή αποφάσισε εκ των προτέρων να διορίσει τον Α. Caeiro στην κενή θέση χωρίς να προβεί προηγουμένως σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων.
- 44 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί μήπως η Επιτροπή, λαμβάνοντας την επίδικη απόφαση, παρέβη το άρθρο 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ.

- 45 Το άρθρο αυτό προβλέπει τα εξής:
- «Καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους.»
- 46 Ο κανόνας του άρθρου αυτού πρέπει να τηρείται και όσον αφορά τις θέσεις βαθμού A 1 και A 2 (απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1993, T-58/91, Booss και Fischer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-147, σκέψη 85, και παρατιθέμενη στην απόφαση αυτή νομολογία).
- 47 Ωστόσο, δεν συντρέχει παράβαση του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ αν, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, ο A. Caeiro διορίστηκε στην κενή θέση ενόψει των υπερέτερων προσόντων του σε σχέση προς τους λοιπούς υποψηφίους και, ειδικότερα, σε σχέση προς τον προσφεύγοντα.
- 48 Συνεπώς, σ' αυτό το στάδιο της συλλογιστικής, πρέπει να εξεταστεί, τρίτον, μήπως η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι ο A. Caeiro έχει προσόντα ανώτερα αυτών του προσφεύγοντος.
- 49 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ΑΔΑ διαθέτει, ιδίως όσον αφορά την πλήρωση θέσεων βαθμού A 1 και A 2, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προσόντων των υποψηφίων, αυτή δε η εκτίμηση δεν μπορεί να προσβληθεί παρά μόνον σε περίπτωση προδήλου σφάλματος (βλ., παραδείγματος χάριν, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουνίου 1996, T-118/95, Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-835, σκέψη 75, και την παρατιθέμενη στην απόφαση αυτή νομολογία).

- 50 Στην υπό κρίση περίπτωση, ο ίδιος ο προσφεύγων αναγνωρίζει ότι από τη σύγκριση μεταξύ των εκθέσεων βαθμολογίας για το χρονικό διάστημα από το 1987 έως το 1997 συνάγεται ότι τα προσόντα του A. Caeiro υπερτερούν των δικών του ενόψει των προσόντων επιλογής που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως. Εξάλλου, ο δικαστής δεν μπορεί να επιβάλει στην ΑΔΑ να αποδώσει, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεώς της, μεγαλύτερη σημασία στα άλλα στοιχεία που αναφέρει ο προσφεύγων απ' όση αποδίδει στο αποτέλεσμα της συγκρίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας των δύο υποψηφίων.
- 51 Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι η ΑΔΑ δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων και ότι μπορούσε να θεωρήσει ότι ο A. Caeiro είχε προσόντα ανώτερα αυτών του προσφεύγοντος.
- 52 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν υφίσταται παράβαση του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 53 Για τους ανωτέρω λόγους, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που συνίσταται σε τυπική πλημμέλεια αφορώσα την κοινοποίηση της απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος

- Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την κενή θέση είναι ανυπόστατη ή, τουλάχιστον, άκυρη. Παρατηρεί συναφώς ότι το υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Σεπτεμβρίου 1997 αποτελεί στερεότυπο σημείωμα, στο οποίο σημειώνεται με σταυρό η ένδειξη: «δεν μπόρεσε να κάνει δεκτή την υποψηφιότητά σας για την πληρωτέα θέση». Εξάλλου, το σημείωμα αυτό φέρει, κάτω από τις λέξεις «ο τμηματάρχης», δυσανάγνωστη υπογραφή, της οποίας προηγούνται τα αρχικά «p.o.». Κατά τον προσφεύγοντα, δύσκολα μπορεί το έγγραφο αυτό να θεωρηθεί ότι προέρχεται από την ΑΔΑ. Εν πάση περιπτώσει, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να συνιστά έγκυρη απόφαση περί

απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, στο μέτρο που στερείται των βασικών εξωτερικών στοιχείων που προσδιορίζουν την ταυτότητα της εκδούσας διοικητικής αρχής, όπως είναι η υπογραφή του εκδόντος και ο αριθμός πρωτοκόλλου.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 55 Δεν υφίσταται καμία διάταξη προβλέπουσα κανόνες όσον αφορά τον τύπο των αποφάσεων περί απορρίψεως υποψηφιότητας.
- 56 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ υπέχει μεν υποχρέωση να αιτιολογεί την απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως κατατεθείσας, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, από μη προαχθέντα υποψήφιο, δεν υποχρεούται, ωστόσο, να αιτιολογεί την ίδια την απόφαση περί απορρίψεως υποψηφιότητας (βλ., παραδείγματος χάριν, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαρτίου 1997, Τ-178/95 και Τ-179/95, Picciolo και Caló κατά Επιτροπής των Περιφερειών, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. ΙΙ-155, σκέψεις 32 έως 34, και την παρατιθέμενη στην απόφαση αυτή νομολογία).
- 57 Στην υπό κρίση περίπτωση, η απορριπτική απόφαση αναφέρει σαφώς τον εκδότη της αποφάσεως, ήτοι την ΑΔΑ, το περιεχόμενο της αποφάσεως, δηλαδή ότι η ΑΔΑ «δεν μπόρεσε να κάνει δεκτή την υποψηφιότη[α του προσφεύγοντος] για την πληρωτέα θέση» και την ημερομηνία της κοινοποιήσεως της αποφάσεως αυτής, ήτοι «04/09/97». Οι πληροφορίες αυτές υπεραρκούσαν εν προκειμένω ώστε να μπορεί ο προσφεύγων να θεωρήσει το υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Σεπτεμβρίου 1997 ως απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, να λάβει γνώση του περιεχομένου της και να ασκήσει, όπως το έπραξε, τα προβλεπόμενα από τον ΚΥΚ ένδικα βοηθήματα.
- 58 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτικός.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που συνίσταται σε πλημμέλεια κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- Επιχειρήματα των διαδίκων

- 59 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας η ίδια επί της διοικητικής ενστάσεως, παραβίασε τη θεμελιώδη αρχή του δικαίου η οποία δεν επιτρέπει στο διοικητικό όργανο που έχει εκδώσει την πράξη να αποφαίνεται επί του κύρους της πράξεως αυτής.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 60 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως λαμβάνει ως δεδομένο ότι η Επιτροπή, όταν εξετάζει τη διοικητική ένσταση, επιτελεί δικαιοδοτική λειτουργία.
- 61 Αυτό, ωστόσο, δεν ευσταθεί. Πράγματι, αντικείμενο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, που προβλέπεται από τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, είναι να παράσχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να διευθετήσουν συμβιβαστικώς τη διαφορά (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Σεπτεμβρίου 1996, T-192/94, Maurissen κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-1229, σκέψη 60). Πρόκειται για διαδικασία στην οποία η Επιτροπή επιτελεί διοικητική και όχι δικαιοδοτική λειτουργία. Πράγματι, την τελευταία αυτή λειτουργία επιτελεί το Πρωτοδικείο και στη συνέχεια, ενδεχομένως, το Δικαστήριο, ενώπιον των οποίων μπορεί να ασκηθεί προσφυγή όταν οι ενδιαφερόμενοι δεν κατορθώνουν να επιλύσουν συμβιβαστικώς τη διαφορά.
- 62 Δεδομένου ότι η συλλογιστική του προσφεύγοντος είναι εσφαλμένη, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην παραβίαση της αρχής της διαφάνειας των διοικητικών αποφάσεων

-Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι από πολλά κοινοτικά κείμενα συνάγεται η «αρχή της διαφάνειας των διοικητικών αποφάσεων». Παραπέμπει συναφώς, μεταξύ άλλων, στον κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 1993, L 340, σ. 41) και στη δήλωση (αριθ. 17) σχετικά με το δικαίωμα προσβάσεως στην πληροφόρηση, η οποία είναι προσαρτημένη στην τελική πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που υπογράφηκε στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992. Κατά τον προσφεύγοντα, η αρχή αυτή παραβιάστηκε εν προκειμένω, καθόσον η Επιτροπή δεν δέχθηκε το αίτημα κοινοποίησης ορισμένων εγγράφων, το οποίο της υπέβαλε με το σημείο 4 του αιτητικού της διοικητικής του ενστάσεως.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 64 Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ανακοίνωσε ορισμένα έγγραφα στον προσφεύγοντα δεν μπορεί, αυτό καθεαυτό, να αποτελέσει λόγο ακυρώσεως της αποφάσεως περί διορισμού του Α. Caeiro στην κενή θέση, ή ακόμα της αποφάσεως περί απορρίψεως της δικής του υποψηφιότητας για τη θέση αυτή.
- 65 Ασφαλώς, ο προσφεύγων θα μπορούσε να ζητήσει την πρόσβαση στα έγγραφα της Επιτροπής δυνάμει της αποφάσεως 94/90 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ 1994, L 46, σ. 58).
- 66 Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, ο προσφεύγων όφειλε να τηρήσει τους ακριβείς διαδικαστικούς κανόνες του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής. Όμως, δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων δεν ακολούθησε την οδό αυτή εν προκειμένω. Εξάλλου, αν εφαρμόζονταν οι κανόνες της αποφάσεως 94/90, ο προσφεύγων θα έπρεπε να προσβάλει, ενδεχομένως, την άρνηση της προσβάσεως στα έγγραφα με αυτοτελή προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

67 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο έκτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην έλλειψη αιτιολογίας

- Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Ο προσφεύγων παρατηρεί ότι καμία από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν είναι αιτιολογημένη. Τονίζει ότι δεν του δόθηκε καμία γραπτή αιτιολογία, έστω και εκτός του κειμένου των προσβαλλομένων αποφάσεων.

69 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η απάντηση στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος ήταν ήδη έτοιμη στη γαλλική γλώσσα, αλλά ότι, λόγω του αναγκαίου χρόνου για τη μετάφραση της απόφασεως αυτής στα ελληνικά, δεν κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι ήταν σφάλμα της να αναμείνει την ελληνική μετάφραση της απαντήσεως στη διοικητική ένσταση προτού την κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα, δεδομένου ότι δεν υφίσταται ειδική ρύθμιση όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς χειρισμού των διοικητικών ενστάσεων.

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι αυτό συνιστά έλλειψη αιτιολογίας. Δεν δέχεται, ωστόσο, ότι το γεγονός αυτό επισύρει την ακύρωση της απόφασεως περί διορισμού του A. Caeiro στην κενή θέση. Εφόσον η απόφαση αυτή ήταν κατ' ουσίαν ορθή, η ακύρωσή της θα αποτελούσε δυσανάλογη κύρωση σε σχέση προς την πλημμέλεια που συνίσταται στην καθυστερημένη κοινοποίηση της απαντήσεως στη διοικητική ένσταση και, ως εκ τούτου, στην καθυστερημένη αιτιολόγηση της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του προσφεύγοντος.

71 Κατά την Επιτροπή, μια δίκαιη λύση θα ήταν να υποχρεωθεί η Επιτροπή να φέρει τα έξοδα της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας και να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της καταστάσεως αβεβαιότητας στην οποία βρέθηκε προτού του γνωστοποιηθεί η αιτιολογία της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και εξ αιτίας της οποίας αναγκάστηκε να προσφύγει ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η Επιτροπή παραπέμπει

συναφώς στις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 1994, T-18/92 και T-68/92, Κούσιος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-171, και της 12ης Μαΐου 1998, T-159/96, Wenk κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. II-593.

- 72 Κατά την Επιτροπή, αν το Πρωτοδικείο δεχθεί ως δίκαιη τη λύση αυτή, στο ίδιο εναπόκειται να καθορίσει το ποσό που θα πρέπει να καταβληθεί στον προσφεύγοντα. Η καθής θεωρεί, ωστόσο, βάσει της προμνησθείσας νομολογίας, ότι το ποσό αυτό δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 100 000 βελγικά φράγκα.

- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 73 Πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως, που συνίσταται στην έλλειψη αιτιολογίας, δεν μπορεί παρά να αφορά αποκλειστικά και μόνο τη νομιμότητα της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την κενή θέση. Η νομιμότητα της αποφάσεως περί διορισμού του A. Caeiro στην κενή θέση δεν μπορεί να προσβληθεί με αυτόν τον λόγο ακυρώσεως, καθόσον η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις προαγωγής έναντι των μη προαχθέντων υποψηφίων (βλ., παραδείγματος χάριν, προμνησθείσα απόφαση Wenk κατά Επιτροπής, σκέψη 114).
- 74 Στη συνέχεια, όσον αφορά το βάσιμο του λόγου ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι υπήρξε έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον δεν απέστειλε στον προσφεύγοντα αιτιολογημένη απάντηση περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που τάσσει το άρθρο 90, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ, και μάλιστα ούτε καν πριν από την άσκηση της προσφυγής.
- 75 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η έλλειψη αιτιολογήσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την κενή θέση δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση της αποφάσεως.

76 Συναφώς, πρέπει, καταρχάς, να υπογραμμιστεί ότι, με τον λόγο αυτόν, ο προσφεύγων βάλλει αποκλειστικά και μόνον κατά της καθυστερημένης ανακοινώσεως της αιτιολογίας της αποφάσεως αυτής. Πράγματι, λίγο μετά την άσκηση της προσφυγής του, ο προσφεύγων έλαβε αιτιολογημένη απάντηση στη διοικητική του ένσταση και δεν ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία αυτή ήταν ανεπαρκής. Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η καθυστερημένη ανακοίνωση της αιτιολογίας δεν μπορεί, αυτή καθεαυτήν, να επηρεάσει την εγγενή νομιμότητα της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την κενή θέση. Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η καθυστερημένη αυτή ανακοίνωση δεν εμπόδισε τον προσφεύγοντα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου και να προσβάλει λυσιτελώς την απόρριψη της υποψηφιότητάς του.

77 Τέλος, σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο ακύρωνε την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την κενή θέση λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, η Επιτροπή θα έπρεπε να εκδώσει νέα απόφαση, δεόντως αιτιολογημένη αυτή τη φορά. Όμως, στον προσφεύγοντα έχει ήδη σταλεί τέτοια αιτιολογημένη απόφαση υπό τη μορφή της απαντήσεως στη διοικητική του ένσταση, καίτοι αυτή δόθηκε μετά την άσκηση της προσφυγής. Κατά συνέπεια, στην υπό κρίση περίπτωση, η ακύρωση ουδόλως θα ωφελούσε τον προσφεύγοντα.

78 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων

79 Ο προσφεύγων ζήτησε από το Πρωτοδικείο να εξετάσει ορισμένους μάρτυρες και να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα.

80 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει τον πλήρη διοικητικό φάκελο σχετικά με την πλήρωση της κενής θέσεως και ότι η Επιτροπή συμμορφώθηκε (βλ. ανωτέρω σκέψη 11). Συνεπώς, ο προσφεύγων μπόρεσε να λάβει γνώση των κρίσιμων εγγράφων που αφορούν τη διαδικασία εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων. Εξάλλου, κατόπιν εξετάσεως

του εν λόγω διοικητικού φακέλου, το Πρωτοδικείο δεν έκρινε σκόπιμο να ζητήσει από την Επιτροπή να προσκομίσει τα λοιπά έγγραφα που αναφέρει ο προσφεύγων.

- 81 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, ακόμα και αν, κατά τη σύσκεψη της λεγομένης ομάδας διαφάνειας της 23ης Ιουνίου 1997, το ενδεχόμενο διορισμού του Α. Σαείγο στην επίδικη θέση συζητήθηκε με τον τρόπο που αναφέρει ο προσφεύγων, και όχι όπως αναφέρει η Επιτροπή, ο χαρακτήρας της συσκέψεως αυτής, όπως διευκρινίζεται στη σκέψη 38, δεν επιτρέπει να αποδοθεί στο γεγονός αυτό η σημασία που υποστηρίζει ο προσφεύγων, ήτοι να θεωρηθεί ως ένδειξη περί του ότι η απόφαση περί του διορισμού του Α. Σαείγο στην κενή θέση είχε ήδη ληφθεί σ' εκείνη τη φάση. Υπό τις συνθήκες αυτές, το αίτημα εξετάσεως μαρτύρων πρέπει να απορριφθεί, καθόσον από την εξέταση αυτή δεν θα μπορούσαν, εν πάση περιπτώσει, να συναχθούν στοιχεία δυνάμενα να οδηγήσουν σε διαφορετική κρίση επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

- 82 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.
- 84 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, το Πρωτοδικείο μπορεί να καταδικάσει ακόμα και τον νικήσαντα διάδικο στην καταβολή των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί ο αντιδίκός του, αν κρίνει ότι τα έξοδα αυτά προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.

- 85 Στην υπό κρίση περίπτωση, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων αναγκάστηκε να κινήσει ένδικη διαδικασία λόγω της μη αιτιολογήσεως της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την κενή θέση.
- 86 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιανουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
A. Potocki